Beleid bij meniscusletsels: Adaptatie van een Duodecim richtlijn

Haio: KOSAR Sümeyra , V.U.B.
Promotor: VANKRUNKELSVEN Patrik , KUL
Praktijkopleider: VERLEYSEN Andreas

Context: traumatische meniscusletsels komen vaak voor in de huisartsenpraktijk. Helaas zijn er geen Belgische bronnen en richtlijnen waarop de huisarts beroep kan doen. Hierdoor worden er buitenlandse richtlijnen gebruikt om meniscusletsels te behandelen. Doch zijn deze niet altijd bruikbaar in de Belgische context. Het doel van deze masterproef is de adaptatie van de Duodecim richtlijn ?Meniscus tears? aan de Belgische context en het implementatie in de huisartsenpraktijk.

Onderzoeksvraag: door 2 onderzoekers werden er 6 onderzoeksvragen opgesteld. In deze masterproef werd er gefocust op het beleid van meniscusletsels. Dit werd uitgewerkt aan de hand van 3 onderzoeksvragen. 1. Welke niet-farmacologische behandelingen kan de huisarts opstarten bij patiënten met een meniscusletsel? 2. Welke farmacologische behandelingen kan de huisarts opstarten bij patiënten met een meniscusletsel? 3. Wanneer moet je als huisarts doorverwijzen naar de tweede lijn?

Methode: aan de hand van 3 onderzoeksvragen werden er wetenschappelijke artikels en richtlijnen opgezocht. Relevante richtlijnen werden geselecteerd en afzonderlijk door elke onderzoeker geëvalueerd aan de hand van AGREE II instrument. Nadien werd voor elke klinische vraag de aanbeveling uit de verschillende richtlijnen opgelijst in een matrix. Er werd gekeken naar de evidentie en graad van aanbeveling. Verder keek men naar de courantheid, toepasbaarheid en samenhang van deze richtlijnen. Vervolgens werd er Belgische informatie opgezocht.

Resultaten: aan de hand van de gevonden aanbevelingen, werd er een geadapteerde richtlijn en een flow chart opgemaakt. Door gebruik te maken van GRADE werd de graad van aanbeveling bepaald. De geadapteerde richtlijn en de flow chart werden door verschillenden artsen geëvalueerd. Deze werd voorgesteld op een LOK-vergadering in Aalst, een seminariegroep in Dendermonde en aan een geneesheer-specialist in de orthopedie en fysische geneeskunde. Aan de hand van de adviezen werden er aanpassingen doorgevoerd in de richtlijn. Tot slot werden deze getoetst op de praktijk.

Conclusie: : de flow chart en de richtlijn zijn handige instrumenten voor het behandelen van meniscusletsels. Doch is de ervaring en de kennis van de arts die primeert.